

ยุทธพงศ์ ลุ่มจิว และรัชฎา ทองมาก 2554: การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลองค์กร
กรณีศึกษา: สำนักวิจัยและพัฒนา กรมชลประทาน ปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต
(วิศวกรรมโยธา – ชลประทาน) สาขาวิศวกรรมโยธา – ชลประทาน วิทยาลัยการชลประทาน
ประธานกรรมการที่ปรึกษา: ดร.ธนศ อักษร, D.Eng.in.CEIM

จากปัญหาปัจจุบันภาคราชการของไทยกำลังตื่นตัวกับกระแสของการปฏิรูประบบราชการ
ซึ่งที่ผ่านมาการพัฒนากระบวนราชการไทย เป็นเพียงแค่การปรับโครงสร้างของส่วนราชการเท่านั้น จึง
ส่งผลให้ประสิทธิผลของหน่วยงานภาครัฐไม่เป็นไปตามพันธกิจที่ตั้งไว้ ซึ่งจากปัญหาดังกล่าวทำให้
มีการวิจัยในครั้งนี้นำเกิดขึ้น โดยทำการศึกษาค้นคว้าที่มีผลต่อประสิทธิผลของกลุ่มงานทั้ง 9 กลุ่ม
สำนักวิจัยและพัฒนา กรมชลประทาน ได้แก่ กลุ่มงานดินด้านวิศวกรรม, กลุ่มงานคอนกรีตและวัสดุ,
กลุ่มงานชลศาสตร์, กลุ่มงานดินด้านวิทยาศาสตร์, กลุ่มงานเคมี, กลุ่มงานพืช, ฝ่ายบริหารทั่วไป,
สถาบันพัฒนาการชลประทาน และกลุ่มงานยุทธศาสตร์งานวิจัย โดยใช้แบบสอบถามในการสำรวจ
เก็บข้อมูล และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม Statistical Package for Social Science (SPSS)
โดยศึกษาปัจจัย 4 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านประสิทธิผลทางพันธกิจ, ปัจจัยด้านคุณภาพการให้บริการ
(การทดสอบ การฝึกอบรม), ปัจจัยด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ และปัจจัยด้านการพัฒนา
องค์กร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลองค์กรมากที่สุดในแต่ละด้าน ได้แก่ ความพึง
พอใจต่อจำนวนโครงการวิจัยที่ดำเนินการแล้วเสร็จ, มีการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลหลักสูตร
การฝึกอบรม, งานที่ได้รับมอบหมายแล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนด และเว็บไซต์ของสำนักมีการแสดง
ข้อมูลที่ถูกต้อง ชัดเจน ตามลำดับ ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลองค์กรน้อยที่สุดในแต่ละด้าน
ได้แก่ จำนวนครั้งที่ผลงานวิชาการ/งานวิจัยที่แล้วเสร็จถูกนำไปใช้ประโยชน์, มีเอกสาร/แผ่นพับ
เนื้อหาแจกแก่ผู้มารับบริการ, บุคลากรภายในหน่วยงานร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูลกัน และบุคลากร
ในหน่วยงานพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ตามลำดับ ดังนั้นปัจจัยต่างๆสามารถบ่งชี้ถึงระดับของปัญหาหรือ
จุดอ่อนในกระบวนการทำงานขององค์กรที่กำลังเผชิญอยู่ได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งยังเป็นแนวทางใน
การปฏิบัติหากมีการนำไปใช้จริงในอนาคต